

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

Φεβρουάριος 2025
(μέχρι 14/2)
αρ. φύλλου 198

Γραφεία : Τζώρτζ 24, 1^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 82,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 , ιστοσελίδα <http://www.aske.gr>

ΗΤΑΝ «ΣΤΡΑΒΟ» ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΛΙΜΑ ΗΛΘΕ ΚΑΙ Ο ΤΡΑΜΠ...

Στο τελματωμένο πολιτικό σύστημα, όπου τα κόμματα έχουν παγιωθεί δημοσκοπικά, ενώ η κοινωνία χειμάζεται, η εκλογή του Τραμπ προκάλεσε ταραχή στον «πιο αξιόπιστο και πιο προβλέψιμο σύμμαχο των Ηνωμένων Πολιτειών» κατά τη μητσοτάκεια δουλοπρεπή ρήση. Αντιλαμβάνονται οι «παροικούντες» ότι η «Ευρώπη τους», δηλ. η Γερμανία και δευτερευόντως η Γαλλία, ως «προστάτες» που υπαγορεύουν πολιτικές συμφωνίες με τα συμφέροντά τους, μέσω των εκλεκτών τους εγχώριων πολιτικών, φθίνουν και τώρα με τον Τραμπ θα υποβαθμιστούν οικονομικά και πολιτικά ακόμη περισσότερο. Αν μάλιστα ο Τραμπ πραγματοποιήσει την απειλή του για κίνητρα σε ευρωπαϊκές εταιρείες να εγκατασταθούν στις ΗΠΑ, τότε θα δούμε και ευρωπαϊκές «ζώνες της σκουριάς».

Πανικός στον Μητσοτάκη

Φαίνεται ότι αυτός που πανικοβλήθηκε περισσότερο είναι ο Μητσοτάκης. Προσπαθεί να αποτινάξει το σημιτισμό που διέπει την πολιτική και τα κυβερνητικά στελέχη του προβαίνοντας σε αλλοπρόσαλλες πράξεις και δηλώσεις. Μερικά δείγματα: Στις 14-3-24 για το «γάμο» δήλωσε «*Η πολιτεία πρέπει να νομοθετεί για όλους. Ο κίνδυνος είναι η τυραννία της πλειοψηφίας*». Στις 15-11-24, μετά τη εκλογή Τραμπ (5-11-24) «*Στην Ελλάδα δεν υπάρχει woke ατζέντα ... μια μειοψηφία να επιβληθεί της πλειοψηφίας*»(!) στις 21-1-25 «*ναι, τυχαίνει να πιστεύω ότι υπάρχουν δύο φύλα, το αρσενικό και το θηλυκό. Αυτή είναι η προσωπική μου άποψη, και αυτό υπαγορεύει η βιολογία*». Στις 9-1-25 όμως εκφώνησε ένα εγκωμιαστικό επικήδειο για το Σημίτη ενώ στις 11-1-25 επικρίνει έμμεσα Τραμπ και Μασκ. «*Μπροστά μας διαμορφώνεται και ένα πρωτόγνωρο σκηνικό, όπου παγκόσμιοι οικονομικοί παράγοντες διεκδικούν τον ρόλο διαμορφωτή της κοινής γνώμης σε πολλές χώρες, ένα φαινόμενο το οποίο και με τη συνδρομή της άκορεστης κατανάλωσης fake news πολιορκεί, θα έλεγα, τον δυτικό πολιτισμό του ορθού λόγου και της δημοκρατίας*». Η δήλωση αυτή «μυρίζει» εξαργύρωση (συνέχεια στη σελ. 2)

Ο πλανήτης Γη σε αναμονή ανήσυχη και εκκρεμής, λόγω Τραμπ...

Και η Ελλάδα στον μικρόκοσμό της...

Για πρώτη, ίσως, φορά στην παγκόσμια ιστορία ένα πρόσωπο φαίνεται να αναστατώνει το ανθρώπινο σύμπαν και να μην γνωρίζει, ιδιαίτερα στη λεγόμενη Δύση, αν πρέπει να προσαρμοστεί στις νέες, αδιαμόρφωτες όμως, συνθήκες ή να αντιδράσει. **Να μην γνωρίζει αν η νέα τετραετία (του Τραμπ) μπορεί να επηρεάσει καθοριστικά την παγκόσμια (;) πορεία ή αν πρόκειται να αποτελέσει μια προβληματική παρένθεση αναστάτωσης και σύγχυσης παροδικής.**

Δεν συμπληρώθηκε ακόμη ένας μήνας από την ανάληψη των προεδρικών καθηκόντων στις ΗΠΑ και κανείς (ούτε μάλλον ο ίδιος ο Τραμπ) δεν φαίνεται να γνωρίζει τι πρόκειται να συμβεί την επόμενη μέρα. Σίγουρα η λέγόμενη Παγκοσμιοποίηση του Νταβός ή των διαφόρων «Λεσχών» της διακόπτεται και η Woke ατζέντα και η κατευθυνόμενη (ή μη) πλημμυρίδα της Μετανάστευσης αναστέλλεται. Σίγουρα θα επιχειρηθεί ανασχεση της «Κινεζικής απειλής», με άγνωστο αποτέλεσμα όμως, και η επαναφορά (ή η ενίσχυσή της) της εικόνας της Αμερικής (ΗΠΑ) ως της παγκόσμιας Δύναμης, με αμφίβολη όμως επιτυχία και αυτή. **Όμως για όλα που εξαρτώνται (ή φαίνονται πως επηρεάζονται έστω) από την πολιτική των ΗΠΑ τελούν ήδη υπό σύγχυση και αντιφατικότητα, πραγματική ή προσποιητή (που όμως επιτείνει την σύγχυση), ακόμη ή και ιδίως (!) μέσα στις ίδιες τις ΗΠΑ.**

Μέσα στις ΗΠΑ

Μέσα στις ΗΠΑ δεν υπήρξε, κατ' αρχήν, άμεση ανταπόκριση ή αντίδραση και μάλλον κυριαρχεί μια βουβή αμηχανία έως και σύγχυση για το εάν (συνέχεια στη σελ. 4)

Κάλεσμα για την πίτα του ΑΣΚΕ

Το Σάββατο στις 22 Φεβρουαρίου, ώρα 17:30, στα γραφεία του ΑΣΚΕ, Τζώρτζ 24, θα γίνει η κοπή πίτας και θα γίνει συζήτηση για τα φλέγοντα εσωτερικά, εθνικά και διεθνή θέματα.

Σας περιμένουμε...

(συνέχεια από τη σελ. ΗΤΑΝ «ΣΤΡΑΒΟ» ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΛΙΜΑ ΗΛΘΕ ΚΑΙ Ο ΤΡΑΜΠ...

ξένων απαιτήσεων για το μέλλον του. Φοβάται όμως μήπως οι «ψεκασμένοι», όπως τους λέει, υποστηρίζουν κόμματα στα δεξιά του που συγκεντρώνουν δημοσκοπικά ποσοστό περί το 20%.

Ο Μητσοτάκης μένει έκθετος με την προσέγγιση Τραμπ-Πούτιν και τη διαφαινόμενη λύση του ουκρανικού υπέρ της Ρωσίας. Ήταν ο πιο φανατικός υποστηρικτής της πολιτικής Μπάιντεν και απολύτως εχθρικός προς τη Ρωσία, αντίθετος με τα συμφέροντα της Ελλάδας, και χωρίς κανένα αντάλλαγμα, ομολογώντας μάλιστα ότι αδυνάτισε την άμυνα των νησιών δίνοντας όπλα στον Ζελένσκι. **Ενας χρήσιμος ηλίθιος...**

Επέλεξε για Πρόεδρο της Δημοκρατίας έναν ακόμη «κηπουρό» του, μετά το Γεραπετρίτη. Ενα «μπουμπούκι», που έχει κατηγορηθεί για διαφθορά ως δήμαρχος Κηφισιάς. Όταν έγινε βουλευτής Ιωαννίνων για να γλιτώσει την ποινική του δίωξη, κατηγορήθηκε για εκβίαση όσο ήταν δήμαρχος, αλλά η Βουλή δεν ήρε τη βουλευτική του ασυλία, με αποτέλεσμα να καταδικαστεί η Ελλάδα στο ΕΔΑΔ για παραβίαση του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη. Μοίρασε στο νομό Ιωαννίνων 500 κάδους απορριμάτων που έγραφαν ΔΗΜΟΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ,(!) απέκρυψε τις συμπληρωματικές δικογραφίες για το έγκλημα των Τεμπών, μοίρασε 1 εκατομμύριο ευρώ στην εκλογική του περιφέρεια προ της εκλογής του ως ΠτΔ, και το μόνο του προσόν είναι ότι, εκτός από Πρόεδρος της Βουλής, ήταν γραμματέας του Αβέρωφ. Τώρα τι κύρος μπορεί να έχει αυτός ως ΠτΔ; Όχι ότι η κ. Κατερίνα δυσκόλεψε το Μητσοτάκη, ως και για το «γάμο» τον βοήθησε πανηγυρίζοντας η καμήνη, πράξη που της στοίχισε την επανεκλογή της. Τόσο της έκοβε.

Με την επιλογή όμως του Νικήτα Κακλαμάνη, πολιτικού με ευρύτερη αποδοχή, ως νέου Προέδρου της Βουλής που δεν είναι «κηπουρός», ο Μητσοτάκης «απαλλάχθηκε» από τις ενοχλητικές κοινοβουλευτικές του ερωτήσεις, που «παρέσυραν» και άλλους νεοδημοκράτες βουλευτές στην ίδια πρακτική.

«Δεξιά στροφή Μητσοτάκη για τη συνοχή της ΝΔ και συρρίκνωση της ακροδεξιάς» και άλλα τέτοια προβάλλονται από τα ΜΜΕ, υπαινισσόμενα 3η πρωθυπουργική θητεία Μητσοτάκη. **Ποιος ξέρει πού θα είναι τότε ο Μητσοτάκης...**

Η μητσοτάκεια ΝΔ, αν και δημοσκοπικά εμφανίζεται να προηγείται των υπολοίπων κομμάτων, εν τούτοις δεν υπερβαίνει το 30% στην «εκτίμηση ψήφου» των δημοσκόπων, ενώ το χωρίς εκτίμηση ποσοστό δεν υπερβαίνει το 25%. Ετσι χωρίς αλλαγή του εκλογικού νόμου χάνει την αυτοδυναμία. Ακόμη κι αν αλλάξει τον εκλογικό νόμο, που θα είναι ομολογία συρρίκνωσης και που θα ισχύσει στις μεθεπόμενες εκλογές, η αυτοδυναμία της δεν είναι βέβαιη. Πάντως η κυβέρνηση του και ο ίδιος όχι μόνο αφήνει άλυτα προβλήματα

σε ζωτικούς κοινωνικούς τομείς (π.χ. Υγεία, Παιδεία, ακρίβεια, ασυδοσία τραπεζών, εταιρειών ενέργειας, υπερφορολόγηση λόγω των αυξημένων τιμών, θηριώδη πρωτογενή πλεονάσματα κ.λπ) αλλά προσθέτει και άλλα βάρη (π.χ. αυξήσεις τελών καθαριότητας). Έχουν μαζευτεί πολλοί «σκελετοί» κατά τη διακυβέρνηση Μητσοτάκη. Ενας απ' αυτούς είναι η συγκάλυψη του εγκλήματος των Τεμπών, που όχι μόνο δεν έχει ξεχαστεί, όπως ελπίζανε, αλλά πυροδοτεί και κινητοποιεί τελευταία μεγάλες συγκεντρώσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό και του προσθέτει κι άλλα προβλήματα αναξιοπιστίας και τον αναγκάζουν να κάνει στροφή 180 μοιρών. Στην συνέντευξή του στον ΑΛΦΑ σχεδόν γελοιοποιήθηκε εμφανιζόμενος ψεύτης και ανεύθυνος που του φταίνε όλοι οι άλλοι, για να μην κατηγορηθεί ο ίδιος ως ηθικός αυτουργός. Θα δρομολογηθούν εξελίξεις.

Τα ελληνοτουρκικά θα είναι το Βατερλώ του;

Ενας άλλος «σκελετός» είναι ο ελληνοτουρκικός «διάλογος», που διακάω μεν επιδιώκει ο Μητσοτάκης, («...μια συμφωνία αυτού του τύπου μπορεί ενδεχομένως να συνεπάγεται και κάποιες υποχωρήσεις από κάποιες θέσεις οι οποίες μπορούν να αποτελέσουν την αφετηρία μιας διαπραγματεύσεως» συνέντευξή του στον ΣΚΑΙ 13/7/2023), αλλά «δεν τον αφήνουν» να κάνει υποχωρήσεις. Καραμανλής και Σαμαράς βάλλουν ευθέως κατά της πολιτικής ενδοτισμού του. Το «άνωτατο συμβούλιο» Ελλάδας-Τουρκίας αναβάλλεται για αργότερα. Τι θ' απογίνει ο οσφυοκάμπτης υπουργός της «διακήρυξης των Αθηνών», αν δεν τελεσφορήσουν τα «ήρεμα νερά» τους; Τελικά έχουν μαζευτεί τόσα πολλά αρνητικά εναντίον του. Πώς μπορεί να ελπίζει ο Μητσοτάκης σε 3η θητεία; Τι καινούριο θα μπορούσε να υποσχεθεί;

Στο ΠΑΣΟΚ η αναβίωση του δικομματισμού και η κυβερνητική προοπτική που ευελπιστούν, δεν δείχνουν να ευοδώνονται. Η «δομική» αντιπολίτευση Ανδρουλάκη με «κυβερνητικές» προτάσεις δεν φαίνεται να συγκινεί ευρύτερα κοινωνικά στρώματα, επειδή αντιλαμβάνονται ότι η πολιτική του δε θα διαφέρει ουσιωδώς από αυτήν της μητσοτάκειας Ν.Δ. Μέσα στην Ε.Ε. περιθώρια άσκησης προοδευτικής πολιτικής, δηλ. της ουσιαστικής ενίσχυσης των πιο αδύνατων κοινωνικών στρωμάτων, της ανάταξης της Παιδείας, της Υγείας, της καταπολέμησης των τραπεζικών και ενεργειακών καρτέλ, της κατάργησης του χρηματιστηρίου ενέργειας, του μηδενισμού των θηριωδών πρωτογενών πλεονασμάτων κ.λπ., δεν υπάρχουν. Τα συμφέροντα των ξένων και ιδιαίτερα της Ε.Ε θα υπερτερούν απ' αυτά της Ελλάδας. Στα εθνικά θέματα μας ζητούν να τα «βρούμε» με την Τουρκία. Ο Ανδρουλάκης, εκλεκτός της φθίνουσας Γερμανίας, του Σημίτη και του Βενιζέλου, που πρότεινε τον σημιτικό

Γιαννίτση, ο οποίος με το Σπράο για το ασφαλιστικό ξεσήκωσαν θύελλες, αντιλαμβάνεται ότι, αν χάσει στις προσεχείς εκλογές, τον περιμένουν στη γωνία. Τώρα μαλώνουν για τις μελλοντικές κυβερνητικές συνεργασίες. Ανδρουλάκης: «**αν το ΠΑΣΟΚ έρθει πρώτη δύναμη, αλλά χωρίς αυτοδυναμία, τότε θα αναζητήσει προοπτική συνεργασίας με τον ΣΥΡΙΖΑ και τα άλλα κόμματα της κεντροαριστεράς**», ενώ ο Γερουλάνος θέλει αμφίπλευρη διεύρυνση που χωρούν όλοι. Το ίδιο και ο Κατρίνης, αλλά προς τα αριστερά. Η Διαμαντοπούλου δε θέλει λαϊκά μέτωπα, ενώ ο Νίκος Παπανδρέου είπε ότι αν συνεργαστούμε με τον ΣΥΡΙΖΑ θα πάμε στο 5%. **«Αγαστή σύμπνοια» που προδιαγράφει τη συνέχεια...**

Στο ΣΥΡΙΖΑ, μετά τις αλλεπάλληλες διασπάσεις, μία το 2015 (Αριστερό Ρεύμα, Κωνσταντοπούλου, Βαρουφάκης) της εποχής Τσίπρα και μια μεγαλύτερη της κασσελάκειας αρχηγίας, το κόμμα έφθασε στο χαμηλότερο δημοσκοπικά ποσοστό χάνοντας και το προνόμιο της αξιωματικής αντιπολίτευσης από το ΠΑΣΟΚ. Δεν τους έφταιγε μόνο ο Κασσελάκης. Ολοι με πρώτο τον Τσίπρα απέφυγαν επιμελώς να προσδιορίσουν αυτοκριτικά τα αίτια της ήττας του 2019 και τις δυο ταπεινωτικές ήττες του 2023. Προφανώς δεν ήθελε, για να μην συζητηθεί ότι άλλα υποσχόταν κι άλλα έπραξε. Αντ' αυτού ο Τσίπρας πριν από τις εκλογές επέβαλε την εκλογή του από το «λαό», όπως τα άλλα συστημικά κόμματα. Κι όταν είδε τα σκούρα την κοπάνησε. Τώρα παριστάνει τον γκουρού επί παντός επιστητού, αντί να σιωπά. Τόλμησε να πει ότι «η δραματοποίηση του δημοψηφίσματος... ήτανε η στιγμή της σωτηρίας της χώρας». Αν νομίζει ότι μπορεί να επανέλθει ως ηγέτης της ενωμένης κεντροαριστεράς, που κάποιιοι προωθούν, να θυμίσουμε τη ρήση του Μαρξ: «Η ιστορία επαναλαμβάνεται την πρώτη φορά σαν τραγωδία και τη δεύτερη σαν φάρσα».

Τώρα, με τον πιο σοβαρό Φάμελλο ο ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να ανακάμψει οριακά, όμως το βασικό πρόβλημα παραμένει. Είναι ένα συστημικό κόμμα, υπέρ της Ε.Ε. και του ευρώ, που υπέγραψε μνημόνιο, δέσμευσε τη δημόσια περιουσία για 99 χρόνια, πούλησε αεροδρόμια και λιμάνια, έκοψε μισθούς και συντάξεις, προώθησε τους πλειστηριασμούς κατοικιών και ό,τι ζήτησαν οι δανειστές. Παρ' όλα αυτά παριστάνει ότι είναι αριστερά, ισχυρισμός που δεν πείθει πλέον.

Στα κόμματα δεξιότερα της ΝΔ (Βελόπουλος, Λατινοπούλου, Νίκη) ευελπιστούν ότι η εκλογή του Τραμπ δίνει αέρα στα πανιά τους. Μήπως δηλαδή λαβουν το «χρίσμα» του και μαζέψουν περισσότερους δεξιούς ψηφοφόρους από τη ΝΔ και απογοητευμένους από άλλα κόμματα. Από μόνα τους δεν μπορούν να έχουν κυβερνητική προοπτική. Ο πολιτικός τους ρόλος εκτός από αντιπολιτευτικός θα μπορούσε να είναι

και ενισχυτικός σε μια νεοδημοκρατική κυβέρνηση μειοψηφίας που θα έχει άλλον αρχηγό.

Στο ΚΚΕ ουδέν νεότερον. Παραμένει εκτός...

Το κόμμα της Ζωής δείχνει ότι ενισχύεται δημοσκοπικά παρά την αποχώρηση δύο βουλευτών της. Υποστηρίζει τα Ωνάσεια ελίτ σχολεία με εξετάσεις, που έχουν ξεσηκώσει θύελλα αντιδράσεων εκπαιδευτικών και γονέων, επειδή χάνονται οργανικές θέσεις, ενώ οι καθηγητές και οι μαθητές τους θα πάνε σε άλλα πιο «ταπεινά» σχολεία...

Η Νέα Αριστερά, το κόμμα των πρώην υπουργών της κυβέρνησης Τσίπρα, επιχειρεί εναγωνίως να συγκροτηθεί «λαϊκό μέτωπο» μήπως και επιβιώσει κοινοβουλευτικά, αφού δημοσκοπικά είναι κάτω του 3%.

Βαρουφάκης και ΛΑΕ παραμένουν ακόμη χαμηλά.

Η εγχώρια ελίτ πολύ θα ήθελε ο ξένος παράγοντας (λέγε με Τραμπ;) να υποδείξει και να στηρίξει πολιτικό «ηγέτη» που θα επαναφέρει το σύστημα σε ισορροπία, όχι ασφαλώς για τα συμφέροντα της χώρας και της κοινωνίας, αλλά των ξένων και ό,τι ψίχουλο απομείνει να το πάρουν αυτοί. Μόνο που οι Τραμπ-Μασκ αρέσκονται σε δεξιούς και ακροδεξιούς συνομιλητές και πιθανόν η ΝΔ να τους μοιάζει «ολίγον κομμουνιστική»! Εναλλακτικά οι εγχώριοι μεγαλεπιχειρηματίες μπορεί και να επαναφέρουν μετά την διαφαινόμενη αποδρομή Μητσοτάκη τα παλαιότερα σενάρια των κυβερνήσεων συνεργασίας των «προθύμων», που προωθούσαν παλαιότερα χωρίς επιτυχία, για να μη μοιράσει ο Μητσοτάκης τα δις του «Ταμείου Ανάκαμψης» στους ημετέρους. Για την ώρα όλοι αυτοί περιμένουν...

Η σημερινή κατάσταση της χώρας που μαστιάζεται από πολλαπλές κρίσεις στα εθνικά, κοινωνικά, πολιτικά, θεσμικά, και οικονομικά ζητήματα εγκυμονεί αρνητικές εξελίξεις για την κοινωνία και την πατρίδα, δεδομένης της ξενοδουλίας των εγχώριων ελίτ.

Το ΑΣΚΕ πιστεύει ότι η ανάγκη ελληνοποίησης των πολιτικών δυνάμεων είναι αδήριτη, ώστε να διευρύνουν τη δημοκρατία, να προωθήσουν την κοινωνική δικαιοσύνη, να αποχωρήσουν από λεόντειους οργανισμούς, για να προασπίζονται την Εθνική κυριαρχία, ιδιαίτερα την υπεράσπιση και διαφύλαξη της πατρίδας ως όρο επιβίωσης και προόδου.

Ο Τσίπρας σε νέες περιπέτειες

Φαίνεται ότι ο κ. Τσίπρας εθεώρησε ότι η προεργασία του Ινστιτούτου επέτυχε του στόχου του και έτσι ...ετοιμάζεται για **νέο κόμμα(!)** στο χώρο του κεντροαριστερού κενού και οι προετοιμαζόμενες διαλέξεις και σεμινάρια «του» σε φοιτητές (ή απόφοιτους ή μεταπτυχιακούς, υποθέτουμε όμως όχι και διδάκτορες) του Χάρβαρντ να λειτουργήσουν προωθητικά για την πραγματοποίηση των οραμάτων του.

Λέγεται ότι κάτι τέτοιο θα επιχειρήσει και ο κ. Καμμένος! **Ευχόμαστε** καλή διασκέδαση, γενικώς.

(συνέχεια από τη σελ. 1)

Ο πλανήτης Γη σε αναμονή...

εννοεί πράγματι ό,τι διακηρύσσει ο Τραμπ (κανείς δεν ενδιαφέρεται τι λένε οι συνεργάτες του και, με βάση την εμπειρία της πρώτης τετραετίας του, πόσο εκφράζουν μια σταθερή πολιτική ή είναι διαρκώς υπό αντικατάσταση. Ούτε πανηγυρίζουν οι οπαδοί του ούτε αντιδρούν, εμφανώς τουλάχιστον, οι αντίπαλοί του, μια που οι προηγούμενες αντίπαλες ηγεσίες φάνηκαν να αναγνωρίζουν την επίσημη ορκωμοσία του νέου Προέδρου.

Και οι αναλυτές της νέας (και ποιας...) πολιτικής εσωτερικής και παγκόσμιας, αλλά με στόχευση και ποια το εσωτερικό της χώρας) αργούν (αν πότε φτάσουν) να διευκρινίσουν ποιοι

Για το αντίπαλο, το BRICS, που συνεχώς επεκτείνεται...

Η Ρωσία δε φαίνεται να θεωρεί πως οι αλλαγές της εξωτερικής πολιτικής των ΗΠΑ είναι, κατ'αρχήν, αρνητικές γι'αυτήν. Αντίθετα δείχνει να πιστεύει πως ακόμη και μεσοπρόθεσμα μάλλον την ευνοούν και οι όποιες μέχρι τώρα πιέσεις προς αυτήν συνεχώς στην πράξη θα αμβλύνονται. Οσο για το κατά πόσο θα γίνει πραγματικότητα μια «σύμπλευση» αυτής με τη «Δύση», όπως δηλώνει ο Τραμπ, και «απελευθέρωσή» της από την Κίνα, χαμογελώντας, πιθανότατα, θα αισθάνεται ότι είναι πολύ νωρίς (και πιθανόν πολύ τολμηρό...) να τους απασχολεί κάτι τέτοιο... Το εάν κάτι τέτοιο μπορεί να θεωρηθεί από τρίτους (και την Ελλάδα...) ως κάτι πιθανόν και αν πρέπει να προσαρμόζονται σε μια τέτοια προοπτική είναι κάτι που αυτοί οι «τρίτοι» μάλλον θα το καλόβλεπαν. Άλλος ένας πονοκέφαλος για τους αμερικανούς (και όχι μόνο) αναλυτές...

Η Κίνα, ο κύριος αντίπαλος σε παγκόσμια κλίμακα των ΗΠΑ, παρότι δε δείχνει να ανησυχεί ιδιαίτερα, είναι βέβαιο ότι παρακολουθεί προσεκτικά τις εξελίξεις, ιδιαίτερα, φυσικά, τις οικονομικές επιπτώσεις μιας ανοικτά διατυπωμένης στόχευσης του Τραμπ. Είναι αλήθεια ότι με πολλή προσπάθεια και μαεστρία η Κίνα είχε κατορθώσει να διεισδύσει στους οικονομικούς οργανισμούς της Δύσης και να αποδυναμώσει τις οικονομικές αντίστοιχες «επιτυχίες» των ΗΠΑ στις χώρες της Νοτιοανατολικής Ασίας, όπου μάλλον ευνόησε την εμφάνιση των 4 «τίγρεων» εκεί. Να θυμίσουμε ότι κατά την επίθεση και τον ανηλεή βομβαρδισμό της Σερβίας από το ΝΑΤΟ (με πρωτοβουλία γερμανική,

Η «βόμβα» του Τραμπ για τη Γάζα των Παλαιστινίων

Εκείνο, πάντως, που ήχησε ως βόμβα μεγατόνων και σε σκέψεις, για να το πούμε... κομψά, πολύ ανήσυχες ήταν η απολύτως απαράδεκτη (ακόμη και από τους φίλους του) αναφορά του Τραμπ κατά τη συνάντησή του με τον Νετανιάχου για τους σε διαρκή κατατρεγμό Παλαιστινίους της Γάζας. Πρέπει, είπε, να εύρουν άλλο τόπο εγκατάστασης

οι πραγματικοί στόχοι και εάν θα είναι ευεργετικοί για τις ΗΠΑ ή ακόμη και αν ταιριάζουν με τα (όπως τα εννοούν...) συμφέροντά τους.

Συμφέρει πραγματικά η πλήρης αναχαίτιση της μετανάστευσης, ιδίως από τα νότια τους; Συμφέρει η παύση των πολέμων (Ουκρανία-Μέση Ανατολή), η αύξηση των δασμών, η αύξηση της χρηματοδότησης του ΝΑΤΟ, των ποικίλων Διεθνών Οργανισμών και μάλιστα του ΟΗΕ από όλα τα μέλη τους κ.λπ. κ.λπ; **Και, αν αυτά συμβαίνουν στο εσωτερικό των ΗΠΑ, φαντάζεται κανείς τι θα συμβαίνει στο εξωτερικό τους, εχθρικό, φιλικό και ουδέτερο!**

κυρίως) είχε κτυπηθεί και η Κινεζική πρεσβεία εκεί, χωρίς, προς γενική έκπληξη, καμιά κινεζική αντίδραση. Επιχειρούσε τότε να γίνει μέλος του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ), κάτι που επέτυχε... Και τώρα, μετά την επιβολή, από τον Τραμπ, δασμού 10% σε όλα τα Κινεζικά προϊόντα που εισάγονται σε αφθονία στις ΗΠΑ και την απειλή δασμών 100% σε αυτά, εάν οι BRICS κ.λπ, όπου πρωτοστατεί η Κίνα, τολμήσουν(!) να καταργήσουν **το δολάριο** ως νόμισμα συναλλαγών, κατέφυγε στον ΠΟΕ διαμαρτυρόμενη για τα παραπάνω, απειλώντας και με δική της αύξηση των δασμών. Οι οικονομικές εξελίξεις πάντως εδώ θα είναι πολύ επώδυνες. **Και ενδιαφέρουν την Ελλάδα, λόγω κυρίως του Πειραιά.**

Από τις υπόλοιπες, θεωρούμενες εχθρικές χώρες ενδιαφέρουσες εξελίξεις, λόγω Τραμπ, αναμένεται να υπάρξουν με το **Ιράν** και τις συνεργαζόμενες με αυτό οργανώσεις, π.χ. Χεζμπολάχ (και άρα Λίβανο) και, έστω και λιγότερο, τη Χαμάς.

Εδώ οι ανταλλαγές απειλών θα είναι πολλές. Το πιθανότερο, όμως, θα υπάρξουν έμμεσες, πιθανόν και άμεσες επαφές, που μάλλον δεν θα ευνοούν πολεμικές εντάσεις, παρά τις πρώτες ενδείξεις στην Συρία και την Παλαιστίνη. Για τις ήδη εκδηλούμενες εχθροπραξίες στη Συρία, που μάλλον υποκινήθηκαν από τμήματα των ηττημένων των Δημοκρατικών των ΗΠΑ, για να «δυσκολέψουν» το νεοεκλεγέντα Τραμπ, είναι περιέργη η «απόφαση» απομάκρυνσης των αμερικανικών δυνάμεων εκεί, διότι **«δεν είναι δικός του πόλεμος»!**

(μήπως στον... Αρη;) και να μετατραπεί η προαιώνια (χιλιετιών) πατρίδα τους σε τουριστική (αμερικανοεβραϊκή;) ατραξιόν τύπου Ριβιέρας!

Η αντίδραση υπήρξε παγκόσμια και έντονη και συνεχίζεται, παρά τις «διορθώσεις» του Ρούμπιο, και, πάντως, το πλήγμα στο προεδρικό κύρος του Τραμπ είναι σοβαρό, με άγνωστες αρνητικές συνέπειες... →

Και αν προστεθεί ο μέγας προβληματισμός από την απειλούμενη νέα εγκατάλειψη των Κούρδων στις ορέξεις του Ερντογάν, τότε αντί της «σχεδιαζόμενης»

σχετικής ειρήνης τίθενται τα θεμέλια όχι μόνο της συνέχισης της έκρυθμης ανασφάλειας στην Μέση Ανατολή αλλά προσεχώς γιγάντωσής της...

Σοβαρότερες συνέπειες στις ... φίλιες Δυνάμεις

Στις πιο στενά φιλικές προς τις ΗΠΑ (που συνεχώς... μειώνονται), **Καναδά, Γροιλανδία, Μεξικό**, οι απειλές δεν έχουν ακόμη διευκρινισθεί για το πόσο πραγματικές και ...αρνητικές θα είναι, οι αντιδράσεις όμως είναι έντονες, χωρίς οι συνέπειες να έχουν ακόμη εκδηλωθεί...

Στα Δυτικά των ΗΠΑ (Ιαπωνία, Ταϊβάν) δεν εμφανίζεται, για την ώρα, σχετική ανησυχία για όποιες «αλλαγές». **Στα Ανατολικά** τους, όμως, ακόμη και στην **φίλη Βρετανία**, έντονα και απειλητικά σύννεφα πυκνότερα καλύπτουν τον ανέμελο, μέχρι τώρα, ουρανό **ολόκληρης της Ευρώπης**, που πίστευε ότι θα συνεχιζόταν εσαεί η παντός είδους αμερικανική κάλυψη δικτύων ομπρέλας για όποιες ανάγκες της. Πίστευαν ότι οι ΗΠΑ, λειτουργώντας ως άτυπος προστάτης τους, θα παρέμεναν ανεκτικές ακόμη και σε ανταγωνιστικές απόπειρες (πχ η απόπειρα να καταστεί το ΕΥΡΩ τους, όπου ίσχυε, ισότιμη προς το δολάριο συναλλακτικής και αποθεματικής αξίας, με τάσεις ανταγωνιστικής, ακόμη!), πέραν της «αμυντικής» κάλυψής της, μέσω κυρίως του ΝΑΤΟ,

απέναντι στον μυθικό, πλέον, Ρωσικό κίνδυνο, που ενεργοποιήθηκε με την εισβολή στην Ουκρανία..

Όμως οι δαπάνες των ΗΠΑ για τα ανωτέρω και για όλους τους διεθνείς οργανισμούς, ακόμη και τον ΟΗΕ, ακόμη και για την Υγεία (όπου ευρίσκεται υπό Κινεζική επιρροή, αλλά οι ΗΠΑ καλύπτουν το 70% των εξόδων, ενώ μόνο το 14% από την Κίνα!) γίνονται δυσβάστακτες στις ήδη με οικονομικά προβλήματα ταλανιζόμενες, δημιούργησαν έντονες αντιδράσεις, εκφραζόμενες τώρα από το κίνημα, αδιαμόρφωτο ακόμη οργανωτικά, του Τραμπ.

Το ξύπνημα, έτσι, της Ευρώπης εμφανίζεται εφιαλτικό και εκδηλώνεται, ως αρχή, με την απειλή δασμών για τις εξαγωγές των στις ΗΠΑ και την αξίωση όξυνσης της συμμετοχής στα έξοδα του ΝΑΤΟ και στα στρατεύματα, και θα επεκταθούν στους περιορισμούς(!) σχέσεων και «συμφωνιών» με την Ανατολή και ειδικότερα την Κίνα. Αυτά δημιούργησαν αναστάτωση γενικά στις Ευρωπαϊκές χώρες και κυρίως σε Γαλλία και Γερμανία, όπου επίκεινται(;) έως και τεκτονικές μετατοπίσεις, ακόμη και στη, μικρή, Ελλάδα, σε όλα τα επίπεδα...

Και με τους άσπονδους εχθρούς (ή φίλους;), Τουρκία-Ισραήλ τι γίνεται;

Το Ισραήλ φαίνεται να γίνεται ο μέγας νικητής στη Μέση Ανατολή, αλλά ταυτόχρονα και η Τουρκία θεωρεί για την ίδια το ίδιο! Και δεν αποκλείεται να έχουν και οι δύο το ίδιο, σε βάρος της Συρίας, των Παλαιστινίων, των Κούρδων και της Κύπρου (και της Ελλάδας...;), κάτι που όμως παραμένει αδιανόητο και όχι μόνο σχετικά με την... Ελλάδα!

Αυτούς τους κινδύνους, έστω τις απαισιόδοξες προοπτικές, τις έχουμε πολλές φορές αναλύσει και οριστικές διευθετήσεις δεν μπορούν, τώρα τουλάχιστον, να ευδοκιμήσουν, διότι κάτι τέτοιο θα είναι το θερμοκήπιο όπου θα καλλιεργούνται εκρήξεις εκτός εποχής! «Και οι τυφώνες δεν διαρκούν πολύ»...

Όσο για την Ελλάδα...

Η σημερινή πολιτική εικόνα της χώρας μας σκιαγραφείται σε άλλο, κύριο, άρθρο. Γνώρισμά της η παθητική «αντιμετώπιση» της τρέχουσας με ταχύτατους ρυθμούς παγκόσμιας ρευστότητας, πιστή και δεδομένη στους ξένους πάτρωνές της, που ο καθένας ενδιαφέρεται για τα δικά του συμφέροντα. Και οι εδώ αντιπρόσωποί τους, απλώς για να ικανοποιήσουν τους ιδιοτελείς στόχους τους που «επιτρέπονται» στην εκάστοτε «δοτή» τους εξουσία αναλώνονται σε εσωτερικές «συγκρούσεις», που αντιστοιχούνται στις επιδιώξεις των ιδιαίτερων

πατρώνων, οι όποιες, σχεδόν πάντα, είναι αντίθετες και εχθρικές προς τα Ελληνικά συμφέροντα και δικάιά της. Και η εσωτερική δράση τους επιβεβαιώνει διαρκώς την αλήθεια του ορισμού της **πολιτικής ως τέχνης εξαπάτησης των λαών.**

Ελπίζουμε, υπάρχουν ήδη κάποιες ενδείξεις γι' αυτό, ότι οι κίνδυνοι που απειλούν ακόμη και την ακεραιότητα της χώρας μας και την επιβίωση της κοινωνίας και που είναι ήδη πρόδηλοι, θα οδηγήσουν στις αναγκαίες συσπειρώσεις και δράσεις για την αντιμετώπισή τους.

Μια ερμηνεία για την επιλογή του κ. Τασούλα

Τον Αύγουστο του 2021 ο κ. Τασούλας υποδέχτηκε τον γερουσιαστή των ΗΠΑ κ. Μενέντεζ το φίλο της Ελλάδας (τον οποίο καταδίκασαν οι Δημοκρατικοί για ...δωροδοκία, επειδή ήταν αντίθετος σε βοήθεια προς την Τουρκία!) λέγοντάς του: «**Από την Κέρκυρα μέχρι το Καστελόριζο**

και από την Κρήτη μέχρι τη Θράκη σας παραδίδουμε την Ελλάδα σήμερα στα χέρια σας. Και είμαι σίγουρος πως είναι σε καλά χέρια»!!

Θυμηθήκαμε την «περίφημη» αναφώνηση του Κανελλόπουλου στον αμερικανό Στρατηγό... Βαν Φλήτ, παρουσιάζοντάς το νεότευκτο τμήμα του στρατού, «**Στρατηγέ, ιδού ο στρατός σας**»...

ΤΟ ΜΗΤΣΟΤΑΚΕΙΟ «ΝΑΥΑΓΙΟ» ΣΤΑ ΤΕΜΠΗ

Το πρώτο ερώτημα που γεννάται είναι το ποιος «συμβούλευσε» τον Μητσοτάκη να δώσει στις 29/1 τη συνέντευξη στον ΑΛΦΑ για το έγκλημα των Τεμπών. **Το δεύτερο** είναι γιατί δεν του εξασφάλισαν την αναγκαία «προστασία», που απολαμβάνει στο ΣΚΑΙ με τη σύζυγο του ανιψιού του, για να μην εκτεθεί ανεπανόρθωτα.

Η συνέντευξη δόθηκε στον απόηχο των μεγάλων συγκεντρώσεων για το έγκλημα των Τεμπών, οι οποίες έδειξαν ότι ο κυβερνητικός στόχος της συγκάλυψης, που για τις παρακολουθήσεις είναι, προς το παρόν, επιτυχής, απέτυχε, με δεδομένο ότι, υπό την συνεχή πίεση των συγγενών των θυμάτων, αποκαλύπτονται νέα επιβαρυντικά στοιχεία, που τινάζουν στον αέρα το «αφήγημά» τους. Τώρα αποκαλύπτεται ότι ο πρωθυπουργός, ως μη όφειλε, ζήτησε με επιστολή του από τη διορισμένη ηγεσία του Αρείου Πάγου να βάλουν εφέτη ανακριτή για τα Τέμπη, όπερ και εγένετο. Ολα αυτά τους έχουν προκαλέσει πανικό. Ο Μητσοτάκης, φοβούμενος την ποινική δίωξή του ως ηθικού αυτουργού, εμφανίστηκε ανεύθυνος και ψεύτης, που του φταίνει όλοι οι άλλοι. Ηδη «έδωσε» τον Τριαντόπουλο και με την πλειοψηφία της ΝΔ στην προανακριτική θα προσπαθήσει να τον αθώσει, αν και το εγχείρημα αυτό είναι τώρα δύσκολο. Πάντως κυβερνητικός εκπρόσωπος μας είπε ότι: **«δεν διαβάσαμε για καμιά μαρτυρική κατάθεση που να εμπλέκει τον κ. Τριαντόπουλο»**. Στη συνέχεια μετά την αναφορά Μητσοτάκη στην συνέντευξη: **«Και θα ήλπιζα πράγματι και δεν το ξέρω στον φάκελο του εφέτη ανακριτή να υπήρχε επιτέλους ένα βίντεο από αυτό το τρένο για να βλέπαμε στο κάτω-κάτω της γραφής αν στα ανοιχτά βαγόνια μετέφερε λαμαρίνες ή και κάτι άλλο»**, και ως εκ θαύματος εμφανίστηκε αίφνης ένα «βολικό» βίντεο, παρόλο που λέγανε ότι όλες οι σχετικές με τα Τέμπη καταγραφές έχουν καταστραφεί!!

Θυμίζουμε ότι τον Καραμανλή του Αχιλλέα τον αθώωσε για τις πολιτικές του ευθύνες η νεοδημοκρατική πλειοψηφία της εξεταστικής επιτροπής, που έγινε για τη σύμβαση 717, μέλη της οποίας αμείφθηκαν με θέσεις υφυπουργών από τον Μητσοτάκη. Γι' αυτήν την επιτροπή ο ίδιος στην συνέντευξη είπε: **«Δεν πιστεύω ότι ήταν η καλύτερη στιγμή της Βουλής»**.

Στόχος της συγκάλυψης ήταν, εκτός της αποφυγής των κυβερνητικών ευθυνών, πολιτικών και ποινικών, να μη θιγεί η ιδιωτικοποίηση της ΤΡΑΙΝΟΣΕ αντί μόνο 45 εκ. στους Ιταλούς και ο τεμαχισμός του πάλαι ποτέ ενιαίου ΟΣΕ, που σημειωτέον έγιναν επι ΣΥΡΙΖΑ.

Σταχυολογούμε λίγες από τις μητσοτάκικες «ρήσεις».

Ο δημοσιογράφος του ΑΛΦΑ (Σρόιτερ) δεν του χαρίστηκε. Του θύμισε τι έλεγε πριν, όπως τον Μάρτιο του 2023 (λίγες μέρες μετά τη σύγκρουση στα Τέμπη στις 28/2/2023) σε συνέντευξή του στον Σταύρο Θεοδωράκη: **«γνωρίζουμε ακριβώς τι μετέφερε το εμπορικό τρένο. Δεν υπήρχε τίποτα εύφλεκτο. Η σύγκρουση ήταν τόσο βίαιη και τόσο σφοδρή που προκάλεσε – αυτό μας λένε οι ειδικοί – μια πρώτη ανάφλεξη και προφανώς στη συνέχεια υπήρχαν εύφλεκτα υλικά, λάδια, τα οποία πήραν φωτιά, όταν έγινε η σύγκρουση. Αρα αυτό θέλω να το απαντήσω κατηγορηματικά γιατί ξέρετε, όχι μόνον στη χώρα μας, παντού ευδοκιμούν οι θεωρίες συνωμοσίας. Δεν υπήρχε τίποτα ύποπτο στην εμπορική αμαξοστοιχία»**.

Τον Απρίλιο του 2024, δηλ. 1 χρόνο μετά, σε συνέντευξή του στον ANT1: **«Θα σας πω ένα λάθος το οποίο έγινε. Δεν απαντήσαμε με πειστικότητα στις διάφορες θεωρίες συνωμοσίας που διακινήθηκαν. Το αφήσαμε. (Παρέμβαση δημοσιογράφου: Από την αρχή) Βεβαίως. Και ρίξωσαν όλα αυτά. Το μπάζωμα, τα εκρηκτικά, το ξυλόλιο, όλα αυτά τα οποία αναπαράγονται σήμερα, προσέξτε, από τον αρχηγό της αντιπολίτευσης σε άρθρο του, σε πλήρη συντονισμό με τον κύριο Βελόπουλο. Αυτοί τα λένε, ε; Αυτοί τα λένε αυτά. Βεβαίως, εκεί πραγματικά κι εγώ κάνω τη δική μου αυτοκριτική και λέω έπρεπε να είχαμε απαντήσει, με μεγαλύτερη πειστικότητα, γιατί προφανώς δεν πείσαμε τον κόσμο ότι όλα αυτά είναι τερατουργίες. Πιστεύω πως τελικά θα το αποδείξει η ίδια η ελληνική Δικαιοσύνη»**

Στον ΑΛΦΑ : **«...νομίζω πρώτος μετά τους γονείς εγώ θέλω να μάθω την αλήθεια. Και δεν νομίζω ότι υπάρχει κάποιος ο οποίος να μπορεί να ισχυριστεί ότι είναι περισσότερο τραυματισμένος ή στενοχωρημένος ή οργισμένος από αυτή την υπόθεση από ό,τι είμαι εγώ. Αυτό, λοιπόν, αφορά τους χειρισμούς οι οποίοι έχουν να κάνουν με την ίδια τη Δικαιοσύνη. Και γιατί ήμουν απόλυτα βέβαιος εκείνη τη στιγμή; Διότι γι' αυτό με είχαν διαβεβαιώσει οι εμπλεκόμενοι: η Hellenic Train, με απάντηση σε ερώτηση που είχε γίνει στην Βουλή, η Πυροσβεστική, ο ΟΣΕ. Εναν χρόνο μετά, όμως, είπα ότι όλα τα ενδεχόμενα είναι ανοιχτά. Αρα, εξίσου ενδιαφέρομαι και εγώ να μάθω εάν υπήρχε κάποιο λαθραίο...»**

Αντώνης Σρόιτερ: **«Σας παραπλάνησαν, δηλαδή;»**

Κυριάκος Μητσοτάκης: «Μισό λεπτό. Μου →

είπαν αυτά τα οποία ήξεραν και οι ίδιοι. Δεν θα χρησιμοποιήσω εγώ τέτοια έκφραση. Αυτά ξέραμε, αυτά είπαμε (σ.σ.!!!) Στην πορεία, θα έλεγα, φούντωσε αυτή η συζήτηση, για την οποία δεν έχουμε πάρει ακόμα ξεκάθαρη απάντηση.»

Είναι φανερό πλέον ότι ο Μητσοτάκης ως πρωθυπουργός έχει ημερομηνία λήξης. Το μέλλον του, όπως ακούγεται, επιδιώκει να είναι στην Κομισιόν ως επίτροπος άμυνας. Αν προλάβει...

Πάντως τα ΜΜΕ φαίνεται ότι αίρουν την «προστασία» που του παρείχαν. Στο στόχαστρο πλέον και ο Τασούλας που παρακρατούσε από το καλοκαίρι τις συμπληρωματικές δικογραφίες που είχε στείλει στη Βουλή ο ανακριτής για τις ευθύνες

Τριαντόπουλου. Οι λαλίστατοι πραιτωριανοί του τώρα λουφάζουν, η ΝΔ χάνει δημοσκοπικά κι έτσι οι συνήθεις γαλάζιοι επερωτώντες θα αυξάνονται υπό τον φόβο της μη εκλογής τους, ενώ ο Δένδιας κινείται, χωρίς να ρωτάει τον Μητσοτάκη, όπως το διάβημα για τους γαλλικούς πυραύλους.

Όποιο κι αν είναι το νέο «αφήγημα» που θα εφεύρουν για το έγκλημα, όπως «της μικροκομματικής εκμετάλλευσης», της «εμπιστοσύνης στη δικαιοσύνη», τα νέα βίντεο, όσοι ανασχηματισμοί, σεισμοί και συγκαλύψεις κι αν γίνουν, το μητσοτάκειο πεπρωμένον φυγείν αδύνατον.

Τρεις (3) σημαντικές, πρόσφατες επικήδειες εκδηλώσεις.

Τον τελευταίο καιρό γίναμε μάρτυρες ή και συμμετοχοί τριών (3) δημόσιων επικήδειων εκδηλώσεων με αξιοσημείωτο θετικό ή αρνητικό (!) πρόσημο, χαρακτηριστικών της ελληνικής πραγματικότητας.

Σημιτιάδα

Η πρώτη(1η), εξόχως αρνητική για την ελληνική κοινωνία σε κλίμακα άνω του 90%, ήταν η «πανηγυρική» τελετουργία απόδοσης τιμών(!) στον αποβιώσαντα **Κ. Σημίτη**, πρώην πρωθυπουργό επί 8 συναπτά έτη! Αμέτρητοι οι υμνογράφοι και οι επικήδειοι. Σχεδόν ολόκληρη η ελίτ παντός πεδίου και είδους εβάδισαν προς το Α΄ Νεκροταφείο Αθηνών, υπό την παγερή «αδιαφορίαν» των ολίγιστων περιστασιακών περιπατητών στην διαδρομή και την απουσίαν ακόμη και του φιλοθεάματος κοινού που συρρέει συνήθως σε κηδείες «επωνύμων».

Γιατί όμως ολόκληρο, σχεδόν, το πολιτικό προσκήνιο, τα ΜΜΕ και οι πάσης μορφής διαπλεκόμενοι έσπευσαν να «τιμήσουν» τον εκλιπόντα, παρά τον γνωστό σε όλους «πολιτικόν βίον και πολιτείαν» του ;

Σε μια χώρα-προτεκτοράτο όλοι όσοι το υπηρετούν ως τέτοιο έπρεπε να διαδηλώσουν την αυτονόητη δουλοπρέπειά τους στους πάτρωνες, μια και είναι δεδομένοι και πιστοί, όπως και εκείνος. Και, φυσικά, αδιαφορούν για τη γνώμη των υποτελών, και «αυτή είναι η Ελλάδα», όπως μας είχε «γνωστοποιήσει» ο ίδιος ο τεθνεώς, που μάλλον αδιαφόρησε(;), όταν είδε το σύνθημα «**Σημίτη, προδότη, καταδότη**» στους τοίχους την επαύριον της παράδοσης του Οτσαλάν στην Τουρκία!

Ομως, ο τελευταίος (διότι άλλα γεγονότα κυριάρχησαν μετά...) υμνητής των έργων του Κ. Σημίτη, δημοσιογράφος, αναλυτής και αρθρογράφος επεχείρησε να αντιδράσει στο

κύμα διαμαρτυρίας για την υποκρισία και τις σκοπιμότητες της υμνογραφίας του εκλιπόντος, σε μεγάλο άρθρο του στην «Κυριακάτικη καθημερινή», **χαρακτήριζε ψεκασμένους σχεδόν ηλίθιους τους Έλληνες που δεν αναγνωρίζουν το μεγαλείο του Κ. Σημίτη.** Όσο για όσα του καταμαρτυρούν, Μαδρίτη, Ελσίνκι, Ιμια, ΟΝΕ, Χρηματιστήριο, Οτσαλάν κ.λπ, μας πληροφορεί πως αυτά έχουν εξηγηθεί και κακώς μας απασχολούν ακόμη, **Δεν μας πληροφορήσε, όμως, τότε μας τα εξήγησαν και ποιοι.**

Μπορεί, κ. Μπάμπη μας, αυτή να είναι η Ελλάδα σας, όχι η Ελλάδα των **Ελλήνων** πολιτών, όπως ήδη άρχισε να αχνοφαίνεται...

Ποδοσφαιρική

Η δεύτερη (2η), όχι ίσως τόσο σημαντική, σίγουρα όμως συγκινητική και γνήσια Ελληνική, είναι οι επικήδειες εκδηλώσεις για τον **Μίμη Δομάζο**, ένα μεγάλο Έλληνα αθλητή που τίμησε το Ελληνικό ποδόσφαιρο επί πολλά χρόνια και συγκέντρωνε το θαυμασμό για «το βίο και την πολιτεία του» όχι μόνο των οπαδών της ομάδας του. Όλες οι εκδηλώσεις αγάπης (και θλίψης) ήσαν ειλικρινείς και ανυπόκριτες και έδειξαν μια εικόνα της Ελλάδας που εκφράζει υγεία κοινωνική και ψυχική και εκδηλώνει γνήσια ανθρώπινη θλίψη που οδηγεί σε προοίμιο αισιοδοξίας για το μέλλον της!

Πανελλήνια

Και η τρίτη (3η), η πράγματι πανελλήνια επικήδεια συμμετοχή στη θλίψη για την απώλεια του **ανεπίληπτου και πανάξιου ιεράρχη Αναστάσιου**, που ετίμησε παντοιοτρόπως την Ελληνική Ορθοδοξία όπως θα την φαντάζονται οι πάντες (ακόμη και οι μη θρησκευόμενοι!) στην πιο γνήσια ιερή και ανθρώπινη λειτουργία της.

Και για τον Ελληνισμό ελπιδοφόρα...

Αμετανόητος και αδιόρθωτος συνεχίζει την πορεία του ο Κ. Μητσοτάκης προς το τέλος του

Λέγαμε και γράφαμε συνεχώς κατά τη διάρκεια της πρώτης τετραετίας του Κ. Μητσοτάκη ότι οι διάφορες αντιξοότητες στην εσωτερική και εξωτερική πολιτική κατάσταση της χώρας μας δεν του επέτρεψαν να εκδηλώσει τον πραγματικό εαυτό του, τα σχέδια και τα προτάγματα που του είχαν επιβάλει (τα οποία και αυτοβούλως παιδιόθεν είχε ενστερνιστεί ως τέκνον του Μητσοτακείου, της «φαμίλιας») αυτοί που τον επέλεξαν και μας τον επέβαλαν.

Οι λοιμοί, λιμοί και καταποντισμοί και οι ωμές απρόκλητες τουρκικές επιθέσεις τον ανάγκαζαν να λειτουργεί, επιτελικά(!), ως εάν ήτο Έλληνας κυβερνήτης(!), κάτι που τον οδήγησε στο απροσδόκητο 41% και νόμισε πως ήταν πλέον ελεύθερος να λειτουργήσει εφ'ω είχε ταχθεί. **Εσωτερική ακραία νεοφιλελεύθερη πολιτική, πειθήνια, εφαρμογή της παγκοσμιοποίησης, ακόμη και της woke ατζέντας(!) της, διάλυσης των πάντων («να μην έχουμε τίποτα, οπότε θα είμαστε ευτυχείς»)** και, βέβαια, να μοιράσουμε την Ελλάδα με τους γείτονες. Ησυχος, βέβαιος πως ήταν με τη σωστή πλευρά της ιστορίας(!), είχε, άλλωστε στο πλευρό του ολόκληρη την «πέμπτη φάλαγγα», πολυπληθή και πολυποίκιλη...

Και ξαφνικά ξέσπασε (και) επί της κεφαλής του ο τυφώνας Τραμπ και (μάλλον) «τα έπαιξε». Έκανε, βέβαια κάποιες κινήσεις διορθωτικές, όπως ότι «τα φύλα είναι δύο, αρσενικό και θηλυκό», σύμφωνα με τη ...βιολογία. Αλλά ταυτόχρονα συνεχίζει τις πολιτικές απόλυτης μειοδοσίας με την ξαφνικά «αγριεμένη» Τουρκία του Ερντογάν, που τώρα τα θέλει όλα υποθέτοντας ότι θα του το επιτρέψει ...ο Τραμπ και στέλνει τον Γεραπετρίτη να συναντήσει

το Φιντάν, για να ετοιμάσουν την μετάβαση ολόκληρης, σχεδόν, της κυβέρνησης στην Τουρκία, που την είχαν αναβάλει, αόριστα, για την Ανοιξη «για την φιλία και ανάπτυξη» με την «φίλη»(!) γείτονα. Τώρα μάλιστα που αντικατέστησε τον υφυπουργό εξωτερικών «για οικονομικές σχέσεις και εξωστρέφεια» κ. Φραγκογιάννη με τον γνωστό μέγα τουρκομαθή Τάσο Χατζηβασιλείου! Ο νέος αυτός «φέρελπις» υφυπουργός, που έκανε Τούρκικες σπουδές στην ...Κύπρο, συνόδευε τον κ. Μητσοτάκη στα ταξίδια του στο εξωτερικό και πριν λίγο καιρό μίλησε στο Συμβούλιο της Ευρώπης εκπροσωπώντας την Ελλάδα στα ...**τούρκικα, τουρκιστί!!!** Ωραίο τρίο θα αποτελούν στο Υπουργείο Εξωτερικών της Ελλάδας οι Γεραπετρίτης, Παπαδοπούλου και Χατζηβασιλείου!!! Πώς όμως θα κατορθώσει να «εξαφανίσει» τον κ. Ν. Δένδια...

Παραθέτουμε, πάντως, τους χαρωπούς εναγκαλισμούς του νέου Υφυπουργού με τον προϊστάμενό του Γ. Γεραπετρίτη, αμέσως μετά την ορκωμοσία του, προς τέρψιν των αναγνωστών.

Δύο (2) Αυτοβιογραφίες και ο περί αυτών (αντί)λογος.

Οι αυτοβιογραφίες, γενικώς, αποτελούν ιδιαίτερη «ιστορική» πηγή και, κατ'αρχήν, όχι και τόσο(!) αξιόπιστη. Πάντως, ανεξάρτητα από την αξιοπιστία τους (μεγάλη η δύναμη της (αυτο)εκλογίκευσης...) έχουν και κάποια, έστω, αξία και επομένως μπορούμε να ...εντυφλήσουμε σ'αυτές, μερικές φορές και για ... διασκέδαση!

Κυκλοφόρησαν πρόσφατα και στη χώρα μας 2 τέτοια πονήματα, με πρώτο της γερμανίδας πρώην πρωθυπουργού, κ. Μέρκελ, την οποία είχε χρίσει διάδοχό του στον θώκο της πολιτικής ηγεσίας της (τερατώδους) παγκοσμιοποίησης ο, επίσης πρώην, Πρόεδρος των ΗΠΑ, κ. Ομπάμα.

Η κ. Μέρκελ δεν μας ετίμησεν με παρουσίαση του εν λόγω πονήματος, όμως άμα τη κυκλοφορία του έσπευσαν πολλοί, ακόμη και τα χαριτωμένα (ή μη...) πρωινάδικα και οι πλείστοι των «πολιτευόμενων» να δουν πώς χαρακτηρίζει τα πεπραγμένα της στην Ελλάδα και τους πολιτικούς της. Δυστυχώς, δεν ευρήκαν στις σελίδες του ούτε μια αχνή αναφορά για προγενέστερη δήλωσή της πως μετανοεί, για το

πώς φέρθηκε στην χώρα μας. Ούτε λέξη!

Έκανε, όμως, και τينا λάθη: έγραψεν ότι ο Σαμαράς δεν «κατόρθωσε»(!) (δηλ. αρνήθηκε) να τηρήσει τα συμφωνηθέντα κ.λπ, ενώ επιδαψίλευσε επαίνους στον ...Τσίπρα, και τον έστειλε σε ινστιτούτο...

Η 2η βιογραφία ήταν αυτή του 36χρονου(!) Κασσελάκη και πολλοί διέγνωσαν ότι με αυτήν την πράξη εσήμανε το τέλος του εν Ελλάδι «έπους» του, πλήρους πάντως χαράς που επετέλεσε επιτυχώς(;) το έργο «εφ'ω ετάχθη», δηλαδή την προπαγάνδισή του ομοφυλοφιλισμού, της «υπερηφάνειας» κ.λπ.

Στην περίπτωση του όμως είχαμε κωμικοτραγικά παρατράγουδα. Πρώτον ενοικίασε (υποθέτουμε να μην του χορηγήθηκε δωρεάν) την αίθουσα του πολεμικού (!) Μουσείου, η οποία γέμισε από περίεργους και πολλούς πολιτευτές. Δεν θελήσαμε να έχουμε κατάλογο των επίσημων παρισταμένων, μια που, πιθανόν (και πιθανότατα;) να γίνονταν ρεζίλι. Πάντως μας πληροφόρησε αναλυτικά για τους έρωτές του, τις απογοητεύσεις του, ολίγα για τις επιχειρήσεις του και σχεδόν τίποτα για τα πολιτικά σχέδιά του!